

SLŪŽBA SFINTEI
MARE HVOCENTE,
MARINĂ



LĂ DECERNIA MARE

După obișnuitul psalm, se cântă:
Fericit bărbatul..., starea întâi. La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6.

Glasul al 8-lea.

Podobie: *O preaslăvită minune...*



O preaslăvită minune!
 Sprânceana cea înaltă,
 a celui ce zicea că va
 pierde pământul și
 marea, la pământ o a
 smerit; o fecioară
 tânără și cu totul fără prihană,
 măiestriile lui biruind. O,
 puterea Crucii și a Darului!
 Care a întărit arătat toată
 neputința noastră (De două ori).

Muceniță Marina, preamărită,
 cea ce în cereștile lăcașuri

după vrednicie te-ai sălășluit, cu
 cetele fecioarești, și cu oștile
 mucenicilor; pe cei ce săvârșesc
 cu credință pomenirea ta, și se
 apropie cu căldură la
 acoperământul tău, mântuiește-
 i cu rugăciunile tale, și le cere
 iertare de greșeli de la
 Dumnezeu, și mântuire, și mare
 milă (De două ori).

Muceniță Marina,
 prealăudată, nici focul
 muncilor, nici dulceața
 desfătării, nici bucuriile lumii,
 nici frumusețea tinereților, nu
 te-au despărțit de dragostea cea
 către Hristos, dorind ca să
 dobândești frumusețea cea mai
 presus de minte a cinstitului tău
 Mire; căreia te-ai și învrednicit,
 de Dumnezeu fericită (De două
 ori).

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Eu glas de bucurie și cu psalmi de cântare să lăudăm pe Marina Mucenița, că a surpat pe pământ înșelăciunea idolilor, și pe vrăjmașul cel împotriva luptător bărbătește sub picioarele sale l-a supus. Pentru aceasta și săvârșindu-se, la Cer a zburat, pe cap cunună purtând, și strigând: De Tine, Mirele meu, doresc și a dorului dragoste având, pentru Tine trupul meu focului l-am dat. Să mă sălășluiesc, dar, în lăcașurile Tale cele veșnice, unde este lăcașul celor ce se veselesc.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Trecut-a umbra legii, și Darul a venit; că precum rugul n-a ars fiind aprins, așa Fecioară ai născut, și Fecioară ai rămas. În locul stâlpului celui de foc, a răsărit Soarele dreptății. În locul lui Moise, Hristos, mântuirea sufletelor noastre.

DOHOD

Lumină lină...

Prochimenul zilei

PAREMIILE:

Din Poorocia lui Isaia, citire:

(43: 9-14)

Neamurile toate laolaltă să se adune și să se strângă popoarele! Care dintre ele ne-au dat de știre aceasta și

ne-au făcut proorocii? Să-și aducă martorii și să dovedească, să audă toți și să zică: «Adevărat! Voi sunteți martorii Mei», zice Domnul, «și Sluga pe care am ales-o. Ca să știți, să credeți și să pricepeți că Eu sunt: înainte de Mine n-a fost Dumnezeu și nici după Mine nu va mai fi! Eu, Eu sunt Domnul și nu este izbăvitor afară de Mine! Eu sunt Cel ce am vestit. Cel ce am izbăvit și Cel ce am prezis și nu sunt străin la voi. Voi sunteți martorii Mei», zice Domnul. «Eu sunt Dumnezeu din veșnicie și de aici încolo Eu sunt! Nimeni nu poate să iasă de sub puterea Mea și ceea ce fac Eu, cine poate strica?» Așa zice Domnul, Izbăvitorul vostru, Sfântul lui Israel.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*,
citire:

(3: 1-9)

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și nu se va atinge de ele chinul. Părutu-s-a în ochii celor nepricepuți că au murit și ieșirea lor din această lume s-a socotit pedepsire și plecarea lor de la noi, sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că de ar fi pedepsiți în fața oamenilor, nădejdea lor este plină de nemurire. Și puțin fiind pedepsiți, cu mari binefaceri vor fi dăruiți, că Dumnezeu i-a ispitit pe dânșii și i-a aflat vrednici de El. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Și în vremea cercetării lor vor străluci și ca scânteile pe paie vor fugi. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare și va împărăți peste dânșii Domnul în veci. Cei ce

nădăduiesc spre El vor înțelege adevărul și credincioșii vor petrece în dragoste cu Dânsul. Că har și milă este întru cuviosii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*,
citire:

(5: 15-24, 6: 1-3)

Dreptii în veac vor fi vii și de la Domnul este plata lor, și purtarea de grijă pentru dânșii este de la Cel Preaînalt. Pentru aceasta vor lua împărăția podoabei și stema frumuseții din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi și cu brațul Său îi va apăra. Lua-va râvna Lui drept armă și va întrarma făptura spre izbânda asupra vrăjmașilor. Îmbrăca-Se-va în platoșa dreptății și-și va pune drept coif judecata cea nefățarnică. Lua-va drept pavază bine întărită sfințenia, va ascuți mânia cumplită drept sabie și împreună cu Dânsul lumea va da război împotriva celor fără de minte. Porni-se-vor bine-ochite săgețile fulgerelor și, ca dintr-un arc bine-încordat al norilor, la țintă vor lovi. Și din mânia lui, ca o praștie, va azvârli noian de grindină. Întărâta-se-va asupra lor apa mării și râurile îi vor îneca vijelios. Va sta împotriva lor Duhul puterii dumnezeiești și ca un vifor îi va vântura pe ei, și fărădelegea va pustii tot pământul și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Auziți, dar, împărați, și înțelegeți; luați învățătură, judecători ai marginilor pământului. Luați aminte, cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trufiți cu ocârmuirea

mulțimii neamurilor, că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea și puterea de la Cel Preaînalt.

LĂ LITIE

Glăsuțul al 8-lea.

Toată limba să se miște spre lauda cea bună a muceniței celei prea lăudate, tot neamul și vârsta, toți tinerii și fecioarele, să încununăm cu laude pe mucenița cea mare a lui Hristos. Căci, după lege făcând vitejie și lepădând slăbiciunea cea femeiască, au surpat pe tiranul vrăjmaș. Drept aceea, pentru ostenele cele răbdătoare de chinuri, împodobindu-se cu cereștile, dumnezeieștile cununi, cere de la Mirele Hristos și Dumnezeu să dăruiască nouă mare milă.

Mucenicește pătimind, ai scăpat de viforul mării acestei lumi și ai ajuns la limanul cel lin al lui Hristos, muceniță Marina, pentru care ai moștenit împărăția cea de Sus, unde petreci împreună cu îngerii.

Slavă...

glăsuțul al 4-lea:

De-a dreapta Mântuitorului stă Fecioara cea răbdătoare de chinuri și mucenița Marina, îmbrăcată cu faptele cele bune, nebiruită, și prea împodobită cu untdelemnul curăției, și cu

sângele chinurii, și strigă către Dânsul, cu bucurie ținând făclia: La mirosul mirului Tău am alergat, Hristoase Dumnezeule, că m-am rănit de dragostea Ta. Să nu mă desparți, cerescule Mire, pe mine de ceata fecioarelor celor înțelepte! Prin rugăciunile ei, trimite nouă milele Tale, Atotputernice Mântuitorule.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Himeni din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat, Preacurată Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Ci, cerând bun dar, primește dăruire către cererea cea de folos.

LĂ STIHOAVNĂ

Glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Veniți toți iubitorilor de Mucenici, cu credință să cinstim pe ceea ce tare a pățimit pentru Stăpânul tuturor, pe Mucenița Marina mireasa lui Hristos. Că cu haina fecioriei împreună și cu a cinstitei mucenicii, trupul împodobindu-și, ca o îmbrăcăminte de aur pe sine și-a pus, și cu îndoite cununi s-a înfrumusețat, și acum stă înaintea Dătătorului de cununi.

Stih: ***M**inunat este Dumnezeu întru Sfinții Lui, Dumnezeul lui Israel (Psalm 67, 36).*

Mare este isprava ta, mare cu adevărat și preaslăvită biruința ta. Că cu fire bine-temătoare fiind, și bine-smerită, pe balaurul cel nevăzut, muntele cel mare, pe cel cu minte mult-meșteșugitoare, Marina, tu cu adevărat l-ai prins, ca pe o pasăre neputincioasă și călcându-l dăntuiești acum cu îngerii, ceea ce ești vrednică de minune.

Stih: ***A**șteptând am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea (Ps. 39, 1-2).*

Cuvântului Celui ce S-a arătat pe pământ, mireasă aleasă te-ai arătat tu, Marina, cu adevărat, cu frumusețea dumnezeieștilor fapte strălucind, și ai uscat cu Darul săditurile necredinței. Pentru aceasta preasfințită pomenirea ta cinstim, și cu dragoste sicriul moaștelor tale acum îl cuprindem, dar de tămăduiri dintr-însul luând.

Slavă..., **glasul al 6-lea:**

De-a dreapta Mântuitorului a stătut fecioara și purtătoarea de chinuri, și mucenița, îmbrăcată fiind cu bunătățile nebiruit, și împodobită cu untdelemnul curăției, și cu sângele pătimirii,

și grăind către Dânsul cu bucurie: Făclii ținând, la mireasma mirului tău am alergat Hristoase Dumnezeule, că m-am rănit cu dragostea Ta eu, să nu mă osebești pe mine, Mire ceresc. Pentru rugăciunile ei Atotputernice Mântuitorule, trimite nouă milele Tale.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieții, ție ne rugăm: Roagă-te, Stăpână, cu Mucenița Marina, să se miluiască sufletele noastre.

Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule... **și celelalte.**

La binecuvântarea pâinilor cântăm troparul Sfintei de două ori, apoi Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te..., o dată.

TROPARUL

glasul al 4-lea:

Mielușeaua Ta, Iisuse, Marina, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu

dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.



LA VTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Sfintei (de două ori), Slavă..., Și acum..., al Născătoarei a Învierii.

După prima catismă, Sedealna întâi, glasul al 4-lea:

Podobie : Ca pe un viteaz...



Urmând lui Hristos, săltările trupului le-ai supus sufletului, înțeleaptă Marina, iar prin ostenele tale, mai tare te-ai aprins de dragoste către Ziditorul tău; pentru care, nevoindu-te în tot restul vieții, ai ajuns la limanul mântuirii și de acolo nu înceta a te ruga pentru cei ce cinstim pomenirea ta.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Sprijinitoare și acoperământ îmi ești, ceea ce ești cu totul fără prihană, de Dumnezeu

Născătoare; că pe tine te am ajutătoare în nevoi, în boli și în necazuri și pe tine, cea fără prihană, te măresc.

După a doua catismă, sedeauna a doua,

Glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Făcându-te locaș Duhului, muceniță Marina, ai zidit lui Dumnezeu locaș sfințit spre folosul tuturor și ai povățuit mulțime de suflete pe calea cea adevărată a mântuirii, aducându-le ca un prinos Stăpânului Hristos; cu acestea dimpreună, cu dreaptă credință, te cinstim pe tine.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoare:**

Tuturor scârbiților bucurie și celor năpăstuiți folositoare, săracilor hrănitore și celor străini mângâiere; limanul celor înviforați, bolnavilor cercetare, celor necăjiți acoperământ și sprijin; toiaș orbilor tu ești, Preacurată, Maica Dumnezeului Celui Preaînalt; grăbește, rugămu-ne, să ne mântuiești pe noi, robii tăi.

POLIELEU: Robii Domnului...

HĂRIMIRILE:

Stih 1: Dumnezeu este scăparea noastră și puterea, ajutor întru

necazurile cele ce ne-au aflat pe noi foarte (Psalm 45, 1).

Mărimu-te pe tine, Sfântă Muceniță Marina, și cinstim chinurile tale, care pentru Hristos le-ai răbdat.

Stih 2: *Țărsat-au sângele lor ca apa, împrejurul Ierusalimului (Psalm 78, 3).*

Stih 3: *Că pentru Tine suntem uciși toată ziua (Psalm 43, 24).*

Stih 4: *Socotiți am fost ca niște oi de junghiere (Psalm 43, 24).*

Stih 5: *Trecut-am prin foc și prin apă, dar ne-ai scos pe noi la odihnă (Psalm 65, 11).*

Stih 6: *Prin sfinții care sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale (Psalm 15, 3).*

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule.

Și acum..., **același glas:**

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Ăliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori)!

După Polieleu, Sedeauna, glasul al 8-lea:

Podobie: *Cel Ce Te-ai înălțat pe Cruce ...*

Pe ceea ce a venit la Hristos de bună voie, și a împodobit inima sa cu fapte bune, să o cântăm cu

bună cuviință, pe mucenița Marina, mulțimea credincioșilor. Că aceea a rușinat îndrăzneala muncitorilor și, strălucind ca un soare în mijlocul celor fără de lege, după sfârșit s-a arătat pământenilor întărire dumnezeiască și putere.

Slavă..., Și acum..., a

Născătoarei:

Ceea ce de la Înger ai primit Cuvântul în pântecul tău și ai născut pe Dumnezeu Emanuil întrupat, Născătoare de Dumnezeu, roagă-te pentru sufletele noastre.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea:
Din tinerețile mele...

PROCHIMEN,
glasul al 4-lea:

Hinunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel
(Psalm 67, 36).

Stih: *În adunări binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel (Psalm 67, 27).*

Toată suflarea...

EVANGHELIA

De la Matei (X: 16-22): *Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Iată Eu vă trimit pe voi ca pe niște oi... (caută miercuri în săptămâna a treia după Rusalii).*

Psalmul 50

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Pentru rugăciunile Sfintei Mucenițe Marina, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: *Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre.*

Și stihira, glasul al 6-lea:

Împodobită fiind cu cununa muceniei, Marina, te-ai înfățișat lui Hristos Dumnezeu, Celui ce S-a arătat mai întâi mucenic tuturor, de la Care ai primit răsplata cea cerească; noi însă, te rugăm, fii rugătoare și mijlocitoare pentru sufletele noastre.

CANOANELE

Canonul Născătoarei de Dumnezeu cu irmosul pe 6, iar cele două canoane ale sfintei, pe 8:

Cântarea 1:

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu
glasul al 8-lea:

Irmosul:

Ăpa trecând-o ca pe uscat și
«din răutatea egiptenilor

«scăpând, israeliteanul striga: «Izbăvitorului și Dumnezeului «nostru să-I cântăm».

Tirania morții de demult, prin nașterea ta, Stăpână, o ai surpat; pentru aceasta grăim ție: Bucură-te, mântuirea celor robiți; bucură-te, înnoirea tuturor, Stăpână.

Hoi întru tine ne lăudăm și prin mijlocirea ta scăpăm din cursele cele de multe feluri ale diavolului; pentru aceasta, grăim către tine, Născătoare de Dumnezeu: Bucură-te, căderea diavolilor și întărirea noastră a credincioșilor.

Tatăl a binevoit și Fiul S-a pogorât prin umbrirea Sfântului Duh în pântecul tău, preanevinovată Stăpână a lumii.

**Primul Canon al Sfintei Mucenițe
Facere a lui Teofan.
glasul al 4-lea :**

Irmos: *Apa trecându-o ca pe uscat,...*

Muceniță, ceea ce dănțuiești întru Dumnezeu, și ești plină de strălucirile Lui, dă-mi mie raze de lumină purtătoare, cu rugăciunile tale, împodobită fecioară.

Lucrul cel nestătător și stricacios al celor trecătoare, înțelepțește l-ai trecut cu vederea, cu înțeleaptă minte

fiind împodobită, Muceniță a lui Hristos, și după dreptate te-ai învrednicit strălucirii celei de sus.

Rugător vin către tine cinstită, cu rugăciunile tale de greutatea vieții mântuiește-mă, Muceniță de chinuri purtătoare, și potolește tulburarea patimilor mele.

Eu înțelepciunea și cu Darul luminându-se mintea ta, Marina, de îngrozirile tiranilor nu te-ai temut, muceniță a Mântuitorului, cu dumnezeiască putere fiind întărită.

A Născătoarei:

Ealea vieții ai arătat, viața cea înființată zămislind, și trupește născând-O pe Ea, Maica lui Dumnezeu și legăturile morții le-ai rupt.

SĂ SE ȘTIE CĂ: în mineiele grecești, ca și în izvoade, sunt două Canoane ale sfintei, cărora și noi urmându-le am adăugat și Canonul al doilea.

**Al doilea Canon al Sfintei Mucenițe
glasul al 4-lea :**

Irmos: *Adâncul Mării Roșii...*

Strălucindu-te mărit cu luminile mucenicilor, dănțuiești împrejurul lui Dumnezeu, îndumnezeindu-te sfințit, prealăudată, și prin rugăciunile tale dând luminare, celor ce te laudă pe tine.

Qdorând cu chinuirea holda cea sufletească, cugetătoare de Dumnezeu, ai lucrat spicul muceniciei, care se păzește de lucrătorul Cel ce ți-a dat ție putere, fecioară Muceniță, vrednică de minune.

Vopsindu-ți porfiră din sângiurile tale, și împodobindu-te luminat ca o fecioară, arătat locuiești în curțile împărătești cele de sus, și te-ai luminat cu luminile cele dumnezeiești, Muceniță Marino.

Slavă...

Întărindu-te cu puterea Duhului Celui ce lucrează toate, vitejește prin împleticiri ai smerit pe tiranul cel tare, care se slujea cu mare trufie, și l-ai supus sub picioarele tale, Muceniță prealăudată.

Și acum..., a Născătoarei:

Făcutu-te-ai vas încăpător Dumnezeiescului Dar, Născătoare de Dumnezeu precurată. Pentru aceea dorind de tine, Marina, ca o fecioară după tine s-a adus Fiului tău.

Catavasie: *Deschide-voi gura mea...*

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele «de deasupra crugului ceresc și «ai zidit Biserica, Tu pe mine

«mă întărește întru dragostea «Ta; că Tu ești marginea «doririlor și credincioșilor «întărire, Unule, Iubitorule de «oameni».

Moise, Proorocul, de demult te-a închipuit pe tine, zicând: Rug însuflețit și nears ești, Fecioară, ceea ce ai în pânțele focul Dumnezeirii.

Fiul tău ascultând rugăciunea, Precurată Născătoare de Dumnezeu, Se milostivește spre sufletele noastre, ca un iubitor de oameni.

Pe Unul din Treime ai născut, Maică prealăudată, cu nespūsă minune, pe Care L-a lăudat adunarea pruncilor, strigând: Osana, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Primul Canon al Sfintei Mucenițe

Irmos: *Nu este sfânt ca Domnul,...*

Nici focul, nici rănile, nici tăierea de sabie, nici cruzimea tiranilor, nici moartea, nici sălbătăcirea fiarelor nu te-a osebit pe tine de dumnezeiasca dragoste, preafericită.

Fost-ai turn nemișcat și neclintit în vreme de primejdie, preamărită, temelie de evlavie, pusă fiind pe piatra credinței preafericită.

Izvoarele sfintelor tale sângiuri cele vărsate, frumoasă fecioară, au stins înșelăciunea idolilor, și au adus Mirelui tău norod de Mucenici.

Curgerile Sfântului tău sânge vărsându-se, toată înșelăciunea idolească au stins, bună fecioară, și adunare de Mucenici ai adus Mirelui tău.

A Născătoarei:

Întărindu-ne cu Darul, de Dumnezeu Născătoare, cu un gând pe tine te slăvim. Că pe Cel ce S-a făcut trup, Care a fi tuturor a dat, l-ai născut, și lumea ai înnoit.

Al doilea Canon al Sfintei Mucenițe
Irmos: *Se veselește de tine Biserica...*

Poftind patima Celui nepătimitor, Care s-a omorât pentru noi, ai luat moarte mucenicească, cinstită muceniță.

Dorind să câștigi daruri mari ai suferit durerile trupului, ca și cum ai fi fost în trup străin, preacinstită.

Cu picăturile sângiurilor tale ai stins focul necredinței, și cugetele credincioșilor le-ai adăpat, o, Muceniță Marina.

Slavă...

Ca o muceniță arătând cu tărie, împotrivire mucenicească, pe mușcătorul de călcâi cu călcâiele tale cele frumoase l-ai sfărâmat.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Chiar și adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te credem și te mărturisim noi, credincioșii; căci tu ai născut pe Dumnezeu, Care S-a făcut trup, Preacurată.

SEDEALNA

glasul al 4-lea:

Podobia: *Spăimântatu-s-a Iosif...*

Marina, Muceniță a lui Hristos, te lăudăm pe tine noi, credincioșii. Că pe tiranul vrăjmaș, întru puterea Crucii cu picioarele tale l-ai călcat vitejește, și te-ai făcut nouă vitează în credință, toată puterea vrăjmașului călcând, și din Cer ai luat cunună pe capul tău pururea mărită. Pe Hristos roagă-L, să mântuiască pe toți, cei ce săvârșesc pomenirea ta (**de două ori**).

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Spăimântatu-s-a Iosif, cea mai presus de fire văzând, și cu mintea a socotit de ploaia cea de pe lână întru zămislirea ta cea fără sămânță, de Dumnezeu Născătoare; de rugul cel nears în foc, de toiagul lui Aaron, cel ce a

odrăslit. Și mărturisind logodnicul tău și păzitorul, preoților a strigat: Fecioara naște și după naștere iarăși rămâne Fecioară.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Ăm auzit, Doamne, taina «rânduiei Tale, am înțeles «lucrurile Tale și am prea-«slăvit Dumnezeirea Ta».

Cu strigare fără încetare, te chema pe tine bolnavul cel slăbănogit în boala cea fără de vindecare, pe care, auzindu-l, l-ai vindecat, preanevinovată Stăpână.

Zapisul căpeteniei celei ce scrisese cu sângele său, l-ai scos din mâna diavolului, Stăpână, cu puterea ta cea atotstăpâni-toare.

Ăuzind de puterea ta, cu care ai izbăvit pe mulți din primejdii, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, grăim către tine: Ceea ce ai născut pe Cel slăvit în Treime, roagă-te să ne mântuiască de partea cea de-a stânga.

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, tu ești scăparea noastră din amărăciunea păcatului lui Adam, cel întâi zidit.

Primul Canon al Sfintei Mucenițe

Irmos: *Tu ești tăria mea...*

Lui Dumnezeu plăcută a fost viața ta cu adevărat, de îngerii s-a arătat preadorită, iar de oastea dracilor și de slugile sălbătăciei acelora neapropiată te-ai arătat. Că lui Hristos ai strigat: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Pe pământ nevoindu-te preafericită, și durerile cele vremelnice răbdându-le, în ceruri acum răsplătire de la Stăpânul ai luat, Muceniță preamărită, în vecii nesfârșiți cu îngerii strigând: Slavă puterii Tale Iubitorule de oameni.

Ăcum de tine se bucură dansul fecioarelor, acum adunarea mucenicilor se veselește, acum și mulțimea drept-credincioșilor adunându-se, dăntuiește bucurându-se, strigând Stăpânului cu glasuri fără tăcere: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Toată ești bună, fecioară, și neîntinată, și cu totul te-ai arătat mireasă fără prihană Iubitorului de frumusețea sufletelor, că prin aprinderea muncilor, preafericită, te-ai arătat mai luminată lui Hristos cântând: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

A Născătoarei:

Numai tu, Precurată, și după naștere ai rămas, că tu una pe Cuvântul cel ipostatic, pe Fiul cel ce de pe un scaun cu Tatăl, din tine întrupat l-ai născut dumnezeiască Mireasă, și ai purtat în brațe pe Cel neîncăput de nimeni, Care ține stăpânia a toate.

Al doilea Canon al Sfintei Mucenițe**Irmos:** *Ridicat pe Cruce...*

Strălucind cu luminile muceniei și fiind împodobită cu cununa nesticăciunii, cu bucurie stai înaintea Mirelui tău Hristos, o, Marina, muceniță prealăudată.

Pe cel ce prin înșelăciune a dat cu călcâiele în Eva cea dintâi, l-ai răsturnat și l-ai surpat cu împotrivirile cele mucenicești, arătându-l neputincios, și bucurându-te strigai: Slavă puterii Tale, Doamne.

Vrăjmașii cei răi, ca niște lupi, rupându-te cu chinurile pe tine, mielușeaua cea nespurcată, muceniță, te-au săvârșit pe tine dumnezeiască jertfă și junghiere lui Dumnezeu cu totul fără prihană.

Slavă...

Vrmând dumnezeieștilor urme ale Păstorului, ai răbdat patima cea de bunăvoie pentru El, Muceniță, și te-ai sălășluit în staulul cel ceresc, unde sunt cetele mucenicilor.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Ceea ce ești cu totul fără prihană și te-ai arătat singură mai sfântă decât Heruvimii, mântuiește de toată primejdia sufletele noastre, celor ce cu credință te laudăm pe tine, Precurată Fecioară, Mireasă a lui Dumnezeu.

Cântarea a 5-a:**Irmosul:**

Luminează-ne pe noi, «Doamne, cu poruncile Tale și «cu brațul Tău cel înalt, pacea «Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule «de oameni».

Miluieste-mă, Maica lui Dumnezeu, precum ai miluit pe femeia aceea, căreia i se umflase tot trupul, că nu am altă nădejde sau ajutor afară de tine.

Știu, Doamna mea, că pentru păcatele mele te supăr, dar pentru că S-a întrupat Fiul lui Dumnezeu întru tine și pentru noi s-a făcut om, pentru aceea am năzuit la tine eu, ticălosul, să mă miluiești.

Stăpâna îngerilor, Maica săracilor și ajutorul celor străini, la cunoștința ta, la ajutorul tău și la acoperământul tău scap, ca să mă miluiești.

Milostivește-te spre mine, Maica lui Dumnezeu, precum te-ai milostivit spre cele două fecioare curate, trimițându-le lor cununi din cer.

Primul Canon al Sfintei Mucenițe

Irmos: *Pentru ce m-ai lepădat...*

În priveriștea pătimitorilor, călătoria cea mare ți-ai săvârșit, fecioară, că dumnezeiescul dor slăbiciunea femeiască o a întărit, luminat arătându-ți gândul, Muceniță, cum că este însuși stăpânitor peste patimi.

Picăturile sângiurilor tale, Muceniță, picurând, îmbrăcăminte de mult preț și haina nestricăcioasei veselii ți-au țesut, cu care acum, de Dumnezeu înțeleptită, în Cer îmbrăcată fiind, cu îndrăzneală stai înaintea Mirelui.

Eu legăturile rugăciunilor tale, fecioară, pe șarpele cel măreț l-ai legat, și mândria lui ceea ce se înălțase mai-nainte, o ai smerit pe pământ. Că a plini voia celor ce se tem de Dânsul, știe ca un bun Cel ce vede toate.

Eu dumnezeieștile steme ale slavei celei preainalte, te-a împodobit Mirele-Cuvântul cu adevărat pe tine, ceea ce ai pățimit pentru Dânsul, îndumnezeindu-te, și care ai suferit văpaia focului și durerile bățăilor.

A Născătoarei:

Eurățită văzând firea omenească de blestemul cel dintâi, cu nașterea fecioriei tale, ceea ce ești cu totul fără prihană, slăvim pe Cel ce S-a născut din tine pentru milostivire, una Precurată. Pe Care roagă-L, Fecioară, să ne mântuiască pe noi.

Al doilea Canon al Sfintei Mucenițe

Irmos: *Tu Doamne lumina mea...*

Ăpropiindu-te mai arătat de lumina cea mare, te-ai făcut lumină și luminezi pe cei ce prăznuiesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină.

Numai de frumusețile tale ca o fecioară mă îndulcesc, striga Marina, pe tine, Doamne, iubindu-te, de sabie sunt junghiată.

Eu curgerile sângiurilor celor ce ți s-au vărsat pe nedreptate, ai uscat pârâul necredinței al celor cu credință rea și focul înșelăciunii l-ai stins, muceniță.

Slavă...

Rumeneala fecioriei făcând-o mai luminată cu vopselele sângiurilor tale, te-ai adus pe sineți lui Dumnezeu mai strălucită.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Pârâul stricăciunii a încetat, că Fecioara a născut fără stricăciune, pe Cel ce a mântuit din stricăciune firea oamenilor cea stricăță.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa «către Domnul și Lui voi spune «necazurile mele; că s-a «umplut sufletul meu de rău-«tăți și viața mea de iad s-a «apropiat, și ca Iona mă rog: «Dumnezeule, din stricăciune «scoate-mă».

Bucură-te, ceea ce ești plină de bucurie, Marie, Domnul este cu tine, a strigat Aglaida și a izgonit pe diavolul, care-i făcea supărare în tot ceasul.

Cu dinadinsul mă rog ție, Maica lui Dumnezeu, să mă miluiești și să mă acoperi sub acoperământul tău, când va șede Fiul tău pe scaunul cel înfricoșător.

Cu cântări întreite cântăm ție: Bucură-te, ceea ce ai născut Lumina lumii; bucură-te, ceea ce ne mântuiești de primejdiile noastre; bucură-te, Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Primul Canon al Sfintei Mucenițe

**Irmos: Curățește-mă
Mântuitorule,...**

Frumusețe pusă înaintea lui Hristos și neîntinată te-ai arătat, și ca un izvor limpede, și grădină mult roditoare, Marina preamărită, de aproape mireasă, și rai nefurat.

Fecioara cea bine încuviințată în urma Ta a urmat, alergând la mireasma mirurilor Tale Stăpâne, preacuratei patimii Tale celei preacinstite prin răbdare urmând.

Răbdat-ai bărbătește lupte, muceniță mult-pătimitoare, și pe cel ce mai-nainte cu vătămare de minte mult se lăuda, cu sunet l-ai pierdut, cu puterea Crucii, o, Marina, ceea ce ești doamnă numită.

A Născătoarei:

Marie, ceea ce ești curat și preacinstit lăcaș Făcătorului tuturor, dă-mi lacrimi curățitoare de suflet, și ascultă rugăciunea mea, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Al doilea Canon al Sfintei Mucenițe**Irmos:** *Jertfi-voi ție cu glas de...*

Cu vărsarea sângiurilor ai uscat mările credinței celei rele, iar cinstită Biserica lui Hristos o ai adăpat, o, Marino, purtătoare de chinuri, lauda fecioarelor.

Neudată ai trecut valul chinurilor, pentru aceea te-ai liniștit necufundată la limanul cel fără de valuri și te îndulcești de liniștea cea adevărată, ceea ce ești pururea pomenită.

Gonaciul cel viclean, a poruncit a fi bătută fără de milă, și zdrobită cu toiege, mielușeaua Domnului, ceea ce își avea cugetul întărit spre Hristos.

Slavă...

Mânecat-ai către Hristos, Soarele cel neînserat, și cu luminările Lui ți-ai luminat sufletul, de Dumnezeu cugetătoare, și te-ai mutat către lumină veșnică, muceniță purtătoare de chinuri.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Ziditorul, Cel ce prin voirea Sa a înfășurat marea cu ceață, Sa a născut ca un prunc din pruncă, Fecioară, neispită de nuntă, înfășat negrăit în scutece.

CONDACUL

glasul al 3-lea:

Podobie: *Fecioara astăzi...*

Cu frumusețile fecioriei fiind împodobită, fecioară, cu cununi nesticăcioase te-ai încununat, Marina; și, cu sângiurile muceniei vopsindu-te, și cu minunile tămăduirilor luminându-te muceniță, ai luat cu bună credință plată de biruință pentru pătimirea ta.

ICOS

La Mirele tău Hristos, cu dragostea inimii tale din pruncie fiind aprinsă, ai alergat curată ca o căprioară însetată la izvoarele apelor celor de-a pururea curgătoare, fecioară muceniță; și cu chinuirea pe tine singură păzindu-te, mireasă bine mărită, la cămara cea nesticăcioasă a Făcătorului tău cu adevărat ai ajuns, îmbrăcată, împodobită de cunună purtătoare, biruitoare, de făclii purtătoare, bine-înflorită, cămara cea nesticăcioasă dobândind, și luând ca niște aur plată de biruință pentru pătimirea ta.

SINAXAR*Se zice sinaxarul zilei, apoi acesta:*

În această lună, în ziua a șaptesprezecea, pomenirea Sfintei Mare Mucenițe Marina.

Stih: *Sabia te taie pe tine, Marino, prin a călăului mână.*

Iar mâna Domnului cu Dumnezeiescul Dar îți dă cunună.

Marinei în a șaptesprezecea zi, sabia prin tăiere viața îi răpi.

Această sfântă era din Antiohia Pisidiei, fiind fiică una născută a unui Edisie, popă idolesc. Și, după ce a murit mama ei, a dat-o tatăl său pe seama unei femei; făcându-se ea de doisprezece ani, se ruga să învețe credința creștinilor și a învățat-o de la creștinii ce erau din acel sat. Iar când a fost ca de cincisprezece ani, a poftit să săvârșească lupta muceniciei. Dacă a aflat de aceasta, ighemonul Olimvirie a trimis de a prins-o și a băgat-o în temniță. Peste puține zile, scoțând-o, a adus-o la judecata sa și, văzând-o, s-a spăimântat cu totul de frumusețile ei. Și, întrebând-o de unde este și cum îi este numele, ea zise: Marina mă cheamă, născută și crescută în Pisidia; și cred în numele Domnului meu. De aceea, nevrând ea a se lepăda de Hristos, a poruncit și a fost bătută cu toiege fără milă, până s-a roșit pământul de sângele ei; apoi au băgat-o în temniță. Și s-a făcut cutremur mare, încât se cutremura temnița, și iată a ieșit dintr-o parte a temniței un balaur șuierând tare și, târându-se, părea că vărsa foc împrejurul sfintei. De aceea, sperindu-se ea foarte și îngrozindu-se, ruga pe Dumnezeu. Atunci acel groaznic balaur s-a prefăcut, arătându-se în chip de câine negru; iar sfânta, luându-l de păr și găsind un ciocan, l-a bătut pe cap și peste spinare până l-a slăbit. După aceasta, fiind adusă sfânta la a doua cercetare și rămânând tare în credința lui Hristos, a fost supusă la multe

chinuri, pe care răbdându-le, ighemonul cu mânie i-a tăiat capul.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne, și ne mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Tinerii, cei ce au mers din «Iudeea în Babilon oarecând, «cu credința Treimii, văpaia «cuptorului au călcat-o, «cântând: Dumnezeul «Părinților noștri, bine ești «cuvântat».

Pe Mângâietorul tuturor născând, Maică prealăudată, curată ai rămas ca și înainte de naștere; pentru aceasta, grăim: Bucură-te, Maică, care nu știi de mire; pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Fecioară ai fost mai înainte de naștere și întru naștere iarăși ai fost fecioară, și după naștere iarăși fecioară ai rămas; pentru aceasta, pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Învăluindu-ne întru această lume și căzând în noroiul păcatelor, Stăpână, grăim ție: Vino degrab și ne scoate pe noi din adâncul răutăților noastre, că pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Primul Canon al Sfintei Mucenițe**Irmos:** *Tinerii evreiești...*

Lumina cea neapropiată Marina, a luminat după vrednicie sufletul tău, și cu razele luminii sale te-a strălucit pe tine, ceea ce strigi: Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeule, în veci.

Ridicatu-te-ai la dumnezeiasca înălțime cu adevărat, că minte înaltă tu ți-ai câștigat, și în cămară luminoasă tu te-ai sălășluit, strigând: Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeule, în veci.

Mireasă de aproape Stăpânului te-ai arătat, Marina, de Dumnezeu purtătoare, și ca o muceniță nebiruită strigi către Dânsul: Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeule, în veci.

A Născătoarei:

Domn nu este din Iuda, ci a lipsit, că din tine negrăit a răsărit Stăpânul, nădejdea tuturor neamurilor. Pe Care Îl binecuvintează toate neamurile, semințiile și limbile.

Al doilea Canon al Sfintei Mucenițe**Irmos:** *În cuptorul persienesc...*

Fiind aprinsă de focul cel dumnezeiesc, nu te-ai îngrijorat de foc, pentru aceea rouezi totdeauna credincioșilor ape

dumnezeiești de tămăduiri, uscând supărarea patimilor, purtătoare de chinuri, Marina.

Cu multe feluri de chinuri îngrozindu-te pe tine tiranul, a aflat sufletul tău cu adevărat mai tare decât piatra, căci strigai: Bine ești cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Slavă...

Tu ai adus la Mirele tău ca o zestre popor și adunare care a crezut întru Dumnezeu, Cel ce a lepădat întunericul înșelăciunii prin minunile tale cele dătătoare de lumină.

Și acum..., a Născătoarei:

Cuvântul cel curat, pe tine singură ca pe o Fecioară curată și nestricată te-a iubit și, întrupându-Se din tine, Doamnă, a înnoit pe om, Cela ce a mărit pe Marina cu minuni.

Cântarea a 8-a:**Irmosul:**

Pe Împăratul ceresc, pe Care «Îl laudă oștile îngerești, «lăudați-L și-L preaînălțați «întru toți vecii».

Pe Împărăteasa cerului și a pământului, care a născut neispită de nuntă pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și pe care o laudă oștile îngerești, lăudați-o și preaînălțați-o întru toți vecii.

Daniil, Proorocul, de demult a închipuit nașterea ta, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, că ai purtat în pântecele tău pe Făcătorul cerului și al pământului, pe Care, născându-L, ai rămas nestricată; pe tine te preainălțăm întru toți vecii.

Pe Dumnezeu, Cuvântul cel din Dumnezeu, Care S-a pogorât în pântecele tău prin umbrirea Sfântului Duh, L-ai născut fără de stricăciune; pe tine te preainălțăm întru toți vecii.

Primul Canon al Sfintei Mucenițe

Irmos: *Muziceștile organe împreună glăsuind,...*

Cuget curat câștigându-ți, tare ai răbdat chinurile și cu cununi de biruință te-ai încununat, strigând: Pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Cămară de taină, Marina, Mirele sufletelor, Dumnezeu - Cuvântul, ție ți-a gătit în ceruri, pe Care văzându-L, strigi: Pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Cu bunătați de multe feluri împodobindu-te, de mai multe daruri te-ai învrednicit, marginea doririlor văzând și

strigând: Pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Pricină de mântuire multora te-ai arătat, de chinuri purtătoare, și popor de Mucenici ai adus lui Hristos, cu un glas cântând: Pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

A Născătoarei:

Curățire nouă prin tine s-a dat, de Dumnezeu Născătoare, că tu una ai răsplătit datoria, pe Dumnezeu tuturor și Stăpânul zămisindu-L spre mântuirea tuturor.

Al doilea Canon al Sfintei Mucenițe

Irmos: *Mâinile întinzându-și...*

Și trupul și sufletul le-ai păstrat lui Dumnezeu cu feciorie, și chinuirea ta cea pururea pomenită, mărită o ai adus ca o zestre preacinstită, și ai intrat în camera Mirelui cea înțelegătoare, luminând pe cei ce cântă: Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Cugetătorii deșertăciunii cei vrednici focului, slujind cuvintelor vrăjmașului tiran, de vie te-au băgat în foc, Muceniță, dar nu te-ai ars fiind răcorită de focul dragostei Mirelui, și cinstindu-L pe El, cugetătoare de Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Stătu-t-ai înaintea divanului, propovăduind pe Hristos Dumnezeu nemuritor, Care a răbdat răstignire și a omorât înșelăciunea, și viață nemuritoare a dăruit credincioșilor, care strigă: Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Ărătatu-te-ai mai înaltă decât cerurile, Preacurată, că ai născut pe Dumnezeu cel ceresc, pe Cela ce a făcut cerească toată frământătura pământenilor și a luminat pomenirea Marinei cea cinstită, Căruia îi strigăm: Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Cu adevărat, Născătoare de «Dumnezeu te mărturisim pe «tine, Fecioară curată, noi cei «izbăviți prin tine, slăvindu-te «cu cetele cele fără de trup».

Isaia, de demult, dănuind a grăit: Iată, Fecioara în pân-tece va lua și va naște Fiu. Pentru aceasta grăim ție: Bucură-te, ceea ce ai purtat în pân-tecele Tău pe Cel mai înainte de toți vecii; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Proorocul David te-a lăudat oarecând în cartea Psalmilor, arătându-te Maica Făcătorului tuturor, pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Ce limbă omenească te va lăuda pe tine după vrednicie, ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii? Pentru aceasta cu guri fără tăcere, grăim ție: Bucură-te, ceea ce de îngeri ești mult lăudată, Domnul este cu tine.

Primul Canon al Sfintei Mucenițe

Irmos: Înfricoșatu-s-a tot auzul...

Marina, muceniță a lui Hristos, cu cuviință în chip vădit ai cules viața cea veșnică și nepieritoare în raiul desfătării; că sabia ceea ce se învârtea o ai trecut fără vătămare, cu sân-giurile mucenicești strălucită fiind, luminată bună fecioară.

Ărsu-ți-a tot cugetul cel materialnic și de lume iubitor, dumnezeiasca dragoste, muceniță, și te-a arătat muceniță prea tare, pe tine ceea ce ai strălucit mai-nainte cu fecioreștile tale raze, Marina preacinstită. Pentru aceasta toți cu credință te fericim.

Dezleagă-mi legăturile greșelilor mele cu rugăciunile tale, mireasă aleasă, și zapisul

păcatelor rupe-l, Muceniță, ceea ce stai bine împodobită înaintea lui Hristos, Mirelui tău, Celui cu totul Îndurat, și negura patimilor mele o risipește.

Încetat-a întărâtarea cea cumplită a celui viclean, că, iată, fecioare uitând de firea femeiască au pățimit și asupra lui luminat biruință luând, acum au îndreptățit cu totul nădejdea strămoașei.

A Născătoarei:

Viață coaptă culeg, nevătămată fiind de pomul cunoștinței; că tu, Preacurată, pe Hristos pomul vieții ai odrăslit, cel ce cunoscute a făcut tuturor intrările vieții. Pentru aceasta, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, cu bună-credință te vestim.

Al doilea Canon al Sfintei Mucenițe

Irmos: *Piatra cea netăiată...*

Cetatea antiohienilor se laudă cu scutecele și cu chinurile tale, muceniță; iar Biserica celor întâi născuți de sus are dumnezeiescul tău duh, care se bucură împreună cu dreptii.

Văzându-ți îngerii chinurile cele pentru credință, Muceniță Marina, s-au minunat cum ai rușinat cu fire femeiască, pe cel ce odinioară a omorât pe strămoașa în rai.

Ca o purtătoare de chinuri preafrumoasă și ca o fecioară vrednică ți-ai împletit cununa dreptății după lege, ca una ce ai călcat cu trup pe cel fără trup, și te-ai arătat purtătoare de biruință.

Pe tine te cinstim, rânduneaua cea înțelegătoare, și Mielușeaua cea nestricată, și porumbița care ai aripi luminate ca aurul prin mucenie, și zbori către Dumnezeu, și acolo te odihnești, Marina.

Slavă...

Având fecioria ca un trandafir cu bun miros, ai înflorit ca crinul în văile mucenicilor, o, pătimitoare Muceniță, Marina. Și te-ai făcut dumnezeiască mireasă Mirelui tău.

Și acum..., a Născătoarei:

Din pântecelul tău cel neispitit de bărbat, Fecioară, ne-a răsărit nouă lumină. Cu ale cărui luminări dumnezeiește luminându-se cea cu numele bucuriei, s-a făcut lumină, Născătoare de Dumnezeu, Maică Fecioară.

LUMINÂNDA

Podobie: *Cela ce ai împodobit cerurile...*

Marina, muceniță a Domnului și bună fecioară mireasă, mântuiește pe poporul tău și cetatea, rugând pe Dumnezeu, ca să ne mântuim toți de stricăciune, de mânie și de primejdii.

Slavă... Și acum..., **a Născătoarei:**

Ceea ce ești turn de aur împletit și cetate cu douăsprezece ziduri, și tron cu raze de soare, și scaun al Împăratului, minune necuprinsă de minte; cum ai hrănit cu lapte pe Stăpânul?

LĂ LĂUDE

Se pun stihirile pe patru, glasul al 4-lea:

Podobie: *Ca pe un viteaz...*

Chinuri cu multe dureri suferind preamărită, cu minte bărbătească dintru acelea ai scăpat, și capiștile idolești ca niște praf le-ai spulberat, și pe tiranul tare l-ai surpat; ceea ce ești de chinuri purtătoare, și pe cel ce se lăuda că mai presus de stele își va pune scaunul, tu l-ai rușinat, Marina, și popoare ai luminat (**de două ori**).

Pe balaurul începătorul răutății, cel ce pe Eva a golit-o cu călcarea poruncii mai-nainte, muceniță mărită, prin Cruce l-ai omorât, cu îndoitele tale lupte cu

bună credință legându-l, pe Hristos putere având. Pe Care roagă-L, să mântuiască din stricăciune și din nevoi, pe cei ce săvârșesc cu credință pururea cinstită pomenirea ta.

Ca niște zestre de mult preț Mirelui tău ai adus, de chinuri purtătoare mărită, adunare sfântă care a crezut minunilor, săvârșite de tine cu credință, și mai presus decât chinurile, și decât focul cel ce te-a ars, și decât muncile te-ai arătat, întru Hristos Cel ce ți-a dat ție biruință din Cer, fecioară, cu dumnezeiască lucrare.

Slavă..., **glasul al 6-lea.**

Pe calea chinuirii călătorind, de sfatul părintesc ai fugit, Marina, preacinstită; și ca o fecioară înțeleaptă, făclie purtând, ai intrat în curțile Domnului tău; și ca o Muceniță cu bărbăție Dar ai luat, a vindeca toată boala din oameni. Ci și pe noi care te lăudăm pe tine, mântuiește-ne de durerile sufletești, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu.

Și acum..., **a Născătoarei :**

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit nouă Rodul vieții; ție ne rugăm: Roagă-te, Stăpână, cu

mucenița Marina, să se tiranilor, nici moartea, nici miluiască sufletele noastre.

Doxologia Mare. Troparele, Ecteniile, Otpustul, Ceasul întâi.



LA LITURGHIE

Fericirile se pun pe 8: din Canonul Sfintei: cântarea a 3-a primul Canon pe 4 și din cântarea a 6-a al doilea Canon pe 4.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12

Fericii cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericii cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericii cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericii cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericii cei milostivi, că aceia se vor milui.

Nici focul, nici rănila, nici tăierea de sabie, nici cruzimea

sălbătăcirea fiarelor nu te-a osebit pe tine de dumnezeiasca dragoste, preafericită.

Fericii cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Fost-ai turn nemișcat și neclintit în vreme de primejdie, preamărită, temelie de evlavie, pusă fiind pe piatra credinței preafericită.

Fericii făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Izvoarele sfintelor tale sânghiuri cele vărsate, frumoasă fecioară, au stins înșelăciunea idolilor, și au adus Mirelui tău norod de Mucenici.

Fericii cei prizonieri pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Curgerile Sfântului tău sânge vărsându-se, toată înșelăciunea idolească au stins, bună fecioară, și adunare de Mucenici ai adus Mirelui tău.

Fericii veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prizoni și, minșind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Neudată ai trecut valul chinurilor, pentru aceea te-ai liniștit necufundată la limanul cel fără de valuri și te îndulcești de liniștea cea adevărată, ceea ce ești pururea pomenită.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Gonaciul cel viclean, a poruncit a fi bătută fără de milă, și zdrobită cu toiege, mielușeaua Domnului, ceea ce își avea cugetul întărit spre Hristos.

Slavă...

Mânecat-ai către Hristos, Soarele cel neînserat, și cu luminările Lui ți-ai luminat sufletul, de Dumnezeu cugetătoare, și te-ai mutat către lumină veșnică, muceniță purtătoare de chinuri.

Și acum..., a Născătoarei:

Ziditorul, Cel ce prin voirea Sa a înfășurat marea cu ceață, S-a născut ca un prunc din pruncă, Fecioară, neispită de nuntă, înfășat negrăit în scutece.

TROPARUL

glasul al 4-lea:

Mielușeaua Ta, Iisuse, Marina, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru

rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

CONDACUL

glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Cu frumusețile fecioriei fiind împodobită, fecioară, cu cununi nesticăcioase te-ai încununat, Marina; și, cu sânziurile muceniei vopsindu-te, și cu minunile tămăduirilor luminându-te muceniță, ai luat cu bună credință plată de biruință pentru pătimirea ta.

APOSTOLUL

Din Epistola către Galateni (3, 23-; 4, 2): Fraților mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege... *(caută joi din săptămâna a 15-a după Pogorârea Sfântului Duh).*

EVANGHELIA

Evangelia de la Marcu (5, 24-34): „În vremea aceea Îl urma pe Iisus mulțime mare...” *(caută luni în săptămâna a 15-a după Pogorârea Sfântului Duh).*

CHINONIEUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzirea de rău nu se va teme.

